

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudců Mgr. Milana Taubera a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **Les a zahrada s.r.o.**, se sídlem 756 23 Jablůnka 141, IČ: 26817420
zastoupeného: JUDr. Radim Kubica, MBA, advokát,
se sídlem O. Lysohorského 702, Frýdek-Místek

proti

žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2018, spis. zn. 26RP18487/2017-14112,
č.j. 10606/2018-MZE-14112,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobce napadl shora uvedené správní rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu (dále také

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

jen „fond“) ze dne 28. 8. 2017, čj. SZIF/2017/0540515. Ve správním řízení bylo pravomocně rozhodnuto tak, že žalobce je povinen vrátit finanční prostředky ve výši xxxx Kč, které mu byly poskytnuty jako dotace v rámci Programu rozvoje venkova ČR, opatření I.1.2.2 Technické vybavení provozoven, a to podle ust. § 11a zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon“).

[2] Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu, domáhaje se jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, včetně zrušení rozhodnutí orgánu prvního stupně. V podané žalobě uplatnil tyto žalobní body, jimiž je soud při svém přezkumu pravomocného správního rozhodnutí vázán. Uvedl, že správní úřady nesprávně vycházely ze závěry, že vydané stavební povolení se vztahuje k celé hospodářské budově (stodola a stáj), která byla celá zakreslena v projektové dokumentaci z toho důvodu, že se jednalo o napojení střechy hospodářské budovy na střechu stáje, která je samostatnou budovou a má samostatné stěny (stodola neposkytuje ani jednu opěrnou zeď). Střechy obou staveb jsou tak spojeny, aby nezatékalo do tenké mezery mezi budovami, napojení střech nebylo zásahem do nosné konstrukce stáje. Považuje z tohoto důvodu rozhodnutí za nepřezkoumatelné, fotografie z internetu jsou podle názoru žalobce vykládány účelově, neboť budova stáje byla zastřešena i před opravou, jen došlo k výměně krytiny za jinou, na což není zapotřebí stavení povolení. Znovu opakuje, že závěr, že budova vyžadovala stavební povolení, je neopodstatněný, a tvrdí, že pokud by opravil budovy bez povolení, zahájil by s ním stavební úřad dávno správní řízení. Dále uvádí, že součástí projektu byla i rekonstrukce domu čp. 141, který byl pronajat a sloužil a slouží jako technické zázemí, dále došlo k rekonstrukci bývalé stáje na skladovací a manipulační prostory a k terénním úpravám okolí budov. Před podáním žádosti o dotaci žalobce prověřil na stavebním úřadě, zda bude nutné na stavební práce stavební povolení, což nebylo (k tomuto tvrzení navrhuje potvrzení stavebního úřadu ze dne 29. 9. 2010). Podle jeho názoru se vesměs jednalo o práce, které bylo možné provést v rámci údržby objektu, neboť obě budovy byly zastřešeny s funkčním zdivem, kdy nevyhovující byla pouze vnitřní dispozice, instalace elektřiny a vody, jak uvedl v Příloze č. 9 k žádosti o dotaci. Ke svým tvrzením poukázal na čestné prohlášení, a požadoval výslech svědka, který poskytl informaci o charakteru prací ze stavebního úřadu. Znovu uvedl, že na renovaci budovy č.p. 141 stojící na pozemku parcelní číslo st. 1845 v katastrálním území Jablůnka a na renovaci budovy bez čísla popisného nebo čísla evidenčního stojící na tomto pozemku nebylo zapotřebí ani ohlášení, ani stavební povolení.

[3] V další části žaloby popisuje žalobce průběh správního řízení, který žalobní body neobsahuje, poukazuje na průběh kontroly ze strany fondu a svůj nesouhlas vyjádřený v průběhu kontrol, včetně podání návrhu na přezkum (tyto skutečnosti nijak nesouvisejí s napadeným rozhodnutím). Konkrétněji ve vztahu k napadenému rozhodnutí uvádí, že fond argumentuje stavebním povolením čj. MUVS-S 4267/2011/OÚPSŘ-330, které se podle názoru žalobce netýká nemovitostí, které si žalobce pronajal a upravil pro účely příjemce dotaci, neboť bylo podáno na budovu bez čísla popisného nebo čísla evidenčního stojící na pozemku parcela č. 1845 (pozn. soudu – v této části soud cituje vymezení, jak je provedeno v žalobních bodech bez ohledu na jejich faktickou nepřesnost), která přiléhá ke stájím, které využívá žalobce, kdy tyto budovy mají spojenou střechu. Namítal, že letecká fotografie pořízená v roce 1970 – 1983, kterou navrhoval k důkazu, vykazuje stav, kdy

dům 141 a stáj má střechu, tak stodola je ve stavu rozvalin bez střechy. Proto bylo vyžadováno stavební povolení na střechu této stodoly. Závěr, že žádost o stavební povolení se týká v grafické části také stáje, považuje žalobce za účelovou manipulaci, kterou zdůvodňuje tím, že pokud chtěli žadatelé o stavební povolení stodolu kompletně rekonstruovat a v rámci této rekonstrukce napojit střechu stodoly na střechu stáje, potom museli v grafické části řešit i toto napojení, což nešlo bez toho, aby součástí výkresu byla i stáj, přičemž odkázal na grafickou část projektové dokumentace.

[4] Žalobce dále uvádí, že nikdy nežádal o žádné stavební povolení a nikdy nehodlal opravovat stodolu, nemohl udělit souhlas k poskytnutí kopií projektové dokumentace, a pokud v odůvodnění (z žaloby není patrné, z kterého rozhodnutí ani o kterou jeho konkrétní část se jedná) je uvedeno, že tento souhlas neposkytl, považuje to za vrchol vzájemného nepochopení a nelogičnosti a za nepřezkoumatelnost rozhodnutí přezkumné komise (z žaloby není patrné, jak se toto tvrzení vztahuje k napadenému rozhodnutí, případně které jeho části).

[5] V další části znovu obecně opakuje, že splnil veškeré podmínky pro získání dotace a že ta byla užita podle účelu, k němuž byla poskytnuta. Popisuje, že správní orgán zahájil před koncem dotační lhůty, řízení o vrácení dotace a přezkumná komise rozhodnutí potvrdila. Znovu obecně opakuje, že na opravu budov není zapotřebí stavební povolení, a dále uvádí, že neměnil dispozice budov a neměnil dotační projekt, kdy cílem dotace bylo využití plochy pro produkci lesnických produktů. Uvádí, že byl potrestán, ačkoliv 4 roky naplňoval dotační projekt, neboť správní orgán vycházel z nepravdivých a zástupných důvodů. Uvádí, že pokud správní orgán zjistil v dispozici odnímatelných sádrokartonových příček nepřesnost podle původního nákresu, pak žalobce uvádí, že účelem dotace bylo opravení budov pro využití k produkci lesních komodit a k jejich uskladnění, není tak rozhodující, jestli je v rámci jednoho prostoru půdy jedna sádrokartonem vymezená kóje o pár centimetrů čtverečních větší, než jiná, a pokud chtěl tímto způsobem potrestat příjemce dotace, měl zvolit krácení dotace o částku, která je přiměřená provinění příjemce. Žalobce pak v této velmi nekonkrétní, obecné a značně špatně pochopitelné části žaloby poukazuje na obecná pravidla, která nikde nestanoví případnou změnu dispozic nenosných, odstranitelných a netrvalých konstrukcí, jako jsou provizorní dřevěné či sádrokartonové příčky. Žalobce navrhoval provedení dalšího dokazování, aniž by konkrétně uvedl, k jakým závěrům, přičemž většinou se jedná o listiny ze správního spisu, které se nedokazují, ale z nichž se při soudním přezkumu vychází.

[6] Žalovaný s žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí, přičemž v důvodech uváděl obdobné okolnosti jako v odůvodnění napadeného správního rozhodnutí.

[7] Žalobce k vyjádření žalovaného podal repliku, v níž setrval na svých stanoviscích.

[8] V odůvodnění napadeného rozhodnutí je k odvolacím námitkám mj. uvedeno, že žalobce v žádosti o dotaci prohlásil, že na projektu není potřeba stavební povolení, k čemuž předložil sdělení Městského úřadu Vsetín, Odboru územního plánování,

stavebního úřadu a dopravy (dále také jen obecně „stavební úřad“), že stavební úpravy v domě čp. 141 nevyžadují ohlášení stavby, ani stavební povolení, následně předložil dne 29. 4. 2013 žádost o proplacení výdajů, jehož přílohou bylo čestné prohlášení. Stavební úřad vydal příslušné stavební povolení, které nabylo právní moci dne 23. 5. 2011. Žalovaný požádal stavební úřad o projektovou dokumentaci, v níž je jasně zakreslena stodola včetně bývalé stáje (hospodářská budova ve tvaru L), projektová dokumentace se neměnila, což potvrdil úředník stavebního úřadu. Dále byly stavební práce potvrzeny sdělením stavebního úřadu ze dne 5. 12. 2014, tyto údaje pak odpovídají i leteckým snímkům z let 2012 – 2015 dohledatelným veřejně na mapy.cz. Žalobce tak nedodržel jednak čestné prohlášení ze dne 15. 10. 2010, tak čestné prohlášení ze dne 29. 4. 2013. V rámci ex-post kontroly bylo dále zjištěno, že skutečné provedení stavby dispozičně neodpovídá podkladům zpracovaných projektantem, kdy umístění příček se odlišuje, o čemž nebyl fond rovněž informován. Stavební povolení se vztahuje ke všem budovám, přičemž čestným prohlášením to byl žalobce, kdo by odpovědným za to, že údaje v něm uvedené odpovídají skutečnosti.

[9] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[10] Podle ust. § 11a zákona ve znění účinném v rozhodné době: „(1) V případě neoprávněné platby dotace kryté zcela nebo zčásti prostředky z rozpočtu Evropské unie postupuje Fond podle přímo použitelného předpisu Evropské unie²²⁾ a podle tohoto zákona. Řízení o vrácení dotace Fond zahájí nejpozději do 10 let ode dne jejího vyplacení. (2) V případě neoprávněné platby dotace poskytnuté výhradně z národních zdrojů postupuje Fond podle tohoto zákona. Řízení o vrácení dotace Fond zahájí nejpozději do 10 let ode dne jejího vyplacení. (3) Lhůta pro vrácení dotace se počítá od doručení rozhodnutí Fondu příjemci dotace. V případě dotace poskytnuté výhradně z národních zdrojů je stanovena lhůta pro vrácení dotace 60 dnů. (4) V případě, kdy příjemce dotace nedodrží lhůtu stanovenou pro její vrácení, je povinen zaplatit Fondu penále ve výši 1 % denně z částky dotace, kterou je povinen vrátit, nejvýše do výše této částky²³⁾. (5) V případě neoprávněné platby dotace podle odstavce 1 Fond řízení o jejím vrácení nezahájí, pokud výše dotace, kterou je povinen příjemce dotace Fondu uhradit, nepřesahuje částku stanovenou přímo použitelným předpisem Evropské unie. (6) V případě neoprávněné platby dotace poskytnuté výhradně z národních zdrojů Fond řízení o jejím vrácení nezahájí, pokud výše dotace nebo penále, které je povinen příjemce dotace Fondu uhradit, nepřesahují jednotlivě částku 1 500 Kč. (7) Řízení o vrácení dotace podle odstavců 1 a 2 a řízení o povinnosti zaplatit penále podle odstavce 4 se ukončí rozhodnutím vydaným Fondem; vrácení dotace a zaplacení penále vymáhá Fond. (8) V případě neoprávněného použití nebo zadržení peněžních prostředků z dotací, které jsou úplně nebo částečně kryty prostředky obdrženými z Národního fondu a na zadržení těchto prostředků určených k vrácení při vyúčtování se odstavce 1 až 7 nepoužijí. Správu odvodu za porušení rozpočtové kázně podle zákona o rozpočtových pravidlech²⁵⁾ vykonávají finanční úřady. (9) Při rozhodování o vrácení dotace a o povinnosti zaplatit penále podle odstavců 1 až 7 má Fond postavení orgánu veřejné správy; zákon o rozpočtových pravidlech se nepoužije. (10) Nesplní-li příjemce dotace povinnost vrátit neoprávněnou platbu dotace podle odstavců 1 a 2 nebo povinnost zaplatit penále podle odstavce

4, může Fond započítat neoprávněnou platbu dotace a penále do dotace, pro jejíž poskytnutí splnil podmínky.“

[11] V posuzované věci je nutné upozornit, že žalobci bylo nařízeno vrácení dotace z toho důvodu, že tato dotace byla poskytnuta za určitých podmínek, které nebyly dodrženy (v tomto případě takovou podmínkou byla skutečnost, že příslušné práce na nemovitosti nebudou vyžadovat jakékoliv veřejnoprávní povolení stavebního úřadu, k čemuž podal žalobce čestné prohlášení). V dohodě o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova ČR je v čl. II odst. 3 smlouvy uvedeno místo realizace projektu „Jablunka 141, 756 23 Jablunka, k.ú. Jablunka“, z popisu projektu uvedeného v žádosti ze dne 15. 10. 2010 je patrné, že se v případě žalobce jedná o pronajaté hospodářské budovy, které budou po rekonstrukci využity pro zde uvedené účely. Jako místo realizace projektu je uveden objekt mimo zastavěné území v obci Jablunka č.p. 141 v přilehlých hospodářských budovách a na přilehlých pozemcích, dále je v této žádosti poměrně podrobně popsáno technické řešení projektu. Žalobce dále učinil čestné prohlášení, kde výslovně uvedl, že „pro užívání stavby není v souladu se zákonem 183/2006 Sb. kolaudační souhlas ani oznámení o užívání stavby nebo povolení ke zkušebnímu provozu zapotřebí“ (čestné prohlášení ze dne 29. 4. 2013, předcházelo tomu čestné prohlášení ze dne 15. 10. 2010). Ze stavebního povolení Městského úřadu Vsetín ze dne 23. 5. 2011, které nabylo právní moci dne 14. 6. 2011, je patrné, že bylo vydáno stavebníkům (osobám odlišným od žalobce) na stavbu „stavební úpravy hospodářské budovy u rodinného domu č.p. 141 spočívající v dispozičních změnách, nové střešní konstrukci a úpravě obvodového zdiva na pozemku parc. č. 1845 v katastrálním území Jablunka“. Ze sdělení tohoto stavebního úřadu ze dne 1. 12. 2014 je zřejmé, že „stavební úřad provedl dne 28. 11. 2014 kontrolní prohlídku namísto samém se zjištěním, že stavební úpravy hospodářské budovy na pozemku parc. č. 1845 v katastrálním území Jablunka byly zahájeny a stavební povolení (pozn. soudu: shora uvedené) je stále v platnosti, toto stavební povolení zahrnuje úpravy celé hospodářské budovy na pozemku parc. č. 1845, tyto stavební úpravy nejsou dosud dokončeny, co se týče provedených změn nad rámec vydaného povolení, ty které vyžaduje povolení stavebního úřadu, budou řešeny samostatným povolením“.

[12] Podle názoru soudu vydané stavební povolení a následné vyjádření stavebního úřadu jednoznačně potvrzuje závěr žalovaného a fondu, že v celém objektu na uvedeném parcelním čísle probíhaly stavební práce, pro které bylo podkladem stavební povolení, a proto vyjádření žalobce v řízení o proplacení dotace, že žádné takové povolení vyžadováno není, bylo zjevně v rozporu s tímto skutkovým stavem, a to zejména v době, kdy bylo žádáno proplacení dotace (čestné prohlášení ze dne 29. 4. 2013). Pokud tedy žalobce tuto skutečnost sdělil a na jejím základě byla dotace proplacena, a následně bylo zjištěno, že toto čestné prohlášení bylo v rozporu se skutečností, je namísto postup podle ust. § 11a zákona.

[13] Pokud žalobce rozporuje rozsah vydaného stavebního povolení, případě rozsah jednotlivých stavebních prací na různých částech příslušného objektu, pak je nutné znovu uvést již řečené – stavební povolení bylo zjevně vydáno na celý objekt hospodářských budov, přičemž stavební úřad výslovně uvedl, že práce probíhaly a probíhají; žalobce pak v žádosti o dotaci, kde je projekt podrobněji popsán, část nemovitosti rovněž nijak nevymezil, popisuje jí jako součást hospodářských budov umístěných na příslušné parcele.

Je tak nutné vycházet z toho, že toto stavební povolení zahrnovalo i část hospodářské usedlosti, která sama nemá číslo popisné či evidenční, ale která tvoří jeden celek (jak z hlediska evidence v katastru nemovitostí, tak z hlediska posouzení stavby stavebním úřadem, který z této evidence výslovně vychází a na ni se ve výroku stavebního povolení odvolává); stavba jako celek je tak posuzována stavebním úřadem. Pokud by tomu mělo být jinak, muselo by vydané stavební povolení být omezeno jen na specifikované části takové hospodářské budovy, což zjevně nebylo.

[14] Námitka žalobce, že nebyl stavebníkem, proto mu stavební povolení nebylo vydáno a on jeho obsah nemohl ovlivnit, se podle názoru soudu zcela míjí s podstatou této věci. Právě z toho důvodu, že žalobce nebyl vlastníkem příslušných nemovitostí (jak uváděl v žádosti o dotace a na základě tohoto zjištění byla následně dotace poskytnuta), bylo na něm požadováno, aby příslušnou podstatnou skutečnost (neexistenci nutnosti stavebního povolení) osvědčil svým čestným prohlášením, což učinil. Pokud tedy čestné prohlášení učinil, musel si být vědom toho, že jeho obsah musí odpovídat skutečnému stavu, a tomu pak upravit své soukromoprávní smluvní vztahy s jinými osobami. Bylo tak na žalobci, aby v rámci svých vztahů s pronajímatelem (do nichž není stát oprávněn vstupovat) upravil příslušný stav nemovitostí, aby odpovídaly jeho čestnému prohlášení, nebo neměl toto čestné prohlášení vystavit. Právní stav nemovitostí z hlediska stavebního práva tak jistě spočíval na příslušném jednání vlastníků nemovitosti vůči stavebnímu úřadu (to žalobce ovlivnit nemůže), skutečnost, že tento právní stav je však jiný, však již žalobce ovlivnit mohl, když v tomto směru neměl vystavovat příslušné čestné prohlášení. Bylo pak věcí žalobce a pronajímatelů, aby postup při rekonstrukci stavby koordinovali tak, aby případně odpovídal podmínkám dotace (čestnému prohlášení).

[15] Žalobcem navrhované doplnění dokazování by pak v tomto zjištění nic nového nemohlo přinést – částečně se zhusta jedná o návrhy důkazů, které jsou součástí správního spisu a které soud dokazovat nemusí, ač z nich vychází. Výslech úředníka stavebního úřadu by pak rovněž nepřinesl jiné zjištění než to, které vyplývá z pravomocného stavebního povolení a následného zjištění stavebního úřadu na místě samém. Totéž lze uvést o výsleších stavebníků nebo projektanta stavby, nebo důkazem emailovou komunikací.

[16] Pokud žalobce poukazoval na to, že příslušný stavební úřad (Městský úřad Vsetín) se vyjádřil v tom smyslu, že žádné stavební povolení na určité stavební práce nebylo vyžadováno (sdělení stavebního úřadu ze dne 9. 10. 2017, obsažené ve správním spise, které potvrzuje skutečnost o zde vymezených stavebních úpravách ke dni 29. 9. 2010), pak toto vyjádření potvrzuje pouze skutečnost, že zde uvedené stavební práce ke dni 29. 9. 2010 toto povolení nevyžadovaly. Tato skutečnost však pro posouzení věci není příliš podstatná – tou je zjištění, že následně bylo vydáno stavební povolení pro celý objekt a práce byly prováděny (jak bylo uvedeno shora), přičemž žalobce následně čestným prohlášením ze dne 29. 4. 2013 (po vydání stavebního povolení při žádosti o proplacení dotace) uvedl, že takové stavební práce žádné takové povolení nevyžadují (to uvedl i v prohlášení ze dne 15. 10. 2010, přičemž rovněž v žádosti o dotaci nemovitost rovněž nijak nevyčlenil a vymezil ji obecným popisem vyplývajícím z jejího zápisu v katastru nemovitostí jako celek). Zcela zjevně se tak jedná o jinou situaci, než tu, která ze stavebního hlediska byla k okamžiku 29.

9. 2010, což stavební úřad potvrzoval. Toto zjištění tak pro posouzení věci této (jak bylo shora několikrát uvedeno) nemá žádný význam.

[17] Pokud v podané žalobě žalobce poukazuje na povahu stavebních prací v příslušném objektu, který užívá (sádrokartonové příčky, jejich velikost a umístění apod.), pak s ohledem na shora uvedené zjištění jsou tyto skutečnosti nepodstatné – jak bylo již uvedeno, stavební povolení zahrnovalo celou stavbu bez nějakého rozlišení na její části, přičemž stavební práce probíhaly v době kontroly stavebního úřadu v roce 2014 na celém objektu (zjištění stavebního úřadu nejsou nijak členěna na části nemovitosti, jak tak není členěno ani vydané pravomocné stavební povolení). Právní stav nemovitosti jako celku tak byl takový, že probíhají stavební práce podle stavebního povolení (přičemž ze zjištění stavebního úřadu plyne, že zde byly zjištěny zjevně ještě stavební práce jiné, které budou následně předmětem dalšího stavebního řízení).

[18] Pokud žalobce v žalobě uváděl skutečnosti, které se týkají zcela zjevně jiného právního řízení (řízení o námitkách, přezkumu), pak tyto skutečnosti přesahují vydané rozhodnutí a správní řízení, které k jeho vydání vedlo, a soud se k nim nemůže v rámci posouzení této žaloby vyjadřovat.

[19] Rovněž není příliš podstatné, zda a jak stavba odpovídala projektové dokumentaci a zda a jak se měnila, jak poměrně velmi nekonkrétně žalobce uváděl v žalobě, neboť podstatný byl stav nemovitosti z hlediska stavebního řízení, který byl takový, že příslušné stavební povolení vyžadoval a práce na nemovitosti byly prováděny na základě takto vydaného veřejnoprávního povolení.

[20] Totéž lze uvést i na tu část žaloby, kde žalobce poukazuje na rekonstrukci střechy a její napojení na stáj, což byl podle jeho tvrzení důvod, proč projektová dokumentace obsahuje zakreslenou i stáj. Tato zjištění byla zjevně využita pouze jako podpůrná pro posouzení rozsahu stavebních prací (stejně jako zjištění učiněná z leteckých snímků z let 2012 – 2015), a tak pro závěr, že stavební práce musely probíhat i na části nemovitosti, kterou užíval žalobce. Podstatným však je zjištění, že stavební povolení zahrnovalo celou nemovitost a stavební práce v roce 2014 na nemovitosti probíhaly podle stavebního povolení, což tato zjištění podporují. Pokud žalobce namítal, že v letech 1970 – 1983 byl stav takový, že rodinným dům a stáj měla střechu, zatímco stodola nikoliv, a proto muselo být stavební povolení pro střechu nad touto stodolou vydáno, pak přímo takové omezení provádění stavebních prací jak z vydaného stavebního povolení, tak projektové dokumentace nevyplývá. Z těchto podkladů je naopak zřejmé, že budova hospodářských staveb činí jeden celek, a na takovou budovu a práce na ní probíhající bylo stavební povolení vydáváno.

[21] Pokud žalobce velmi obecně namítal, že nařízení vrácení celé částky dotace je příliš tvrdé, pak neuvádí žádné konkrétní skutečnosti, které by zpochybňovaly posouzení tohoto zjištění podle příslušných Pravidel, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty Programu rozvoje venkova ČR na období 2007 – 2013 (porušení části A, kapitoly 10 bod b), a článku X. Změny, bodu 1 uzavřené dohody ze dne

27. 4. 2011, tak porušení pravidel v části A, kapitola 3, bod m), kdy podle kapitoly 15 vede ke snížení částky dotace o 100%. Žalobce neuvádí žádné konkrétní výtky či námitky, proč by takové posouzení mělo být nezákonné, pouze ve velmi obecné rovině uvádí, že s ním nesouhlasí. Takto obecně formulovaný žalobní bod nemůže konkrétněji posoudit, proto pouze uvádí, že závěr fondu i žalovaného považuje za logický a konkrétně zdůvodněný.

[22] Žalobce v podané žalobě svou argumentaci neustále opakuje, proto soud uvádí, že shora uvedl podstatné skutečnosti, které podle jeho názoru podstatné skutečnosti pro příslušný rozhodovací důvod vyčerpaly.

[23] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[24] Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

[25] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 14. června 2019

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu